

Dragă Moș Crăciun,

Scunându-ți această scrisoare, rețină-te fiecare clipă magică, care m-a adus acum în fața acestei foi. De când am învățat să scriu, ți-am relatat cu grijă și împărtășit sentimentele mele. În fiecare an, rugându-te să îmi aduci diferite daruri și în fiecare an bucurându-mă mespuz de ele. Mereu mi-ai adus exact ce ți-am cerut, dar acum am crescut și numai sunt un mic copil mai, înconjurat de bucurii vieții. Sunt o adolescentă, plină de viață și vise, vise care cu ajutorul tău doresc să le împlinesc. Ți cer ție ajutorul și nu altcuiva, deoarece tu ești singurul care odată pe an îndeplinește visele tuturor. Vine ca anul acesta să mi-l îndeplinească și pe al meu. Și în Ajun, când fulgii de nea se aștern ușor pe acoperișurile caselor, cu lacrimi în ochi să privesc lung pe ferestre în întuneric, și să ți multumesc.

Într-o zi oarecând, la o oră oarecare îmi doresc ca toți oamenii de pe Pământ să se uite spre cer și să multumesc. Pentru doar câteva secunde, toată lumea să se oprească din lucrurile pe care le fac, și să acorde puțin timp predios recunoștinței. Sunt atât de multe persoane care au exact ce le trebuie, care au un trai de învidiat și care se ved răspunzător de toate aceste lucruri bune care li se întâmplă. Dar nu este așa! Întreabă-mă mai ne facem viitorul și noi ne îndeplinim visele, dar ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista cineva acolo sus, care ne ascultă rugăciunile și care ne ajută să mi le îndeplinim? Ce s-ar întâmpla dacă, când suntem singuri într-un loc, și înspăimântați, să nu mai existe o parte în subconștientul nostru care să ți șoptească că niciodată nu vei fi singur cu adevărat? Când găsim ceea ce vrem, sau avem pur și simplu o zi proastă, găsim atât de repede un alt virovat, niciodată gândindu-ne că de fapt chiar mai suntem de vină... Dar când avem succes, niciodată nu ne gândim că, poate altcineva ne-a ajutat.

9
Dim mîntî acum 2 ani, cînd eram la un concurs de
română, eram foarte speriată, deoarece multă lume se
aștepta de la mine, la mari rezultate. Dar eram
atît de speriată și stîrnată, încît cînd am văzut
foaia cu subiecte în față, am încremenit. Nu mai
știam nimic.

Colega mea de bancă, însă m-a văzut în ce stare intrasem,
și chiar dacă nu mă cunoștea s-a uitat peste subiectele
mele și m-a ajutat. După, am început să îmi dau
druumul și eu, și acel concurs a fost acela la care
am luat cel mai mare punctaj din viața mea. Tată,
colegii, familia și profesora m-au felicitat. Eram
extrem de mîndră de mine. Nu aș fi reușit fără
ajutorul aceluia suflet bun, dar din păcate adesea
este că nici pînă azi nu am mulțumit pentru
acel ajutor.

Da, moșule știu. Nici eu nu sunt prea mîndră de mine,
dar cu ajutorul tău vreau să îmi remediez
greșala. Vreau să remediez greșelile tuturor. Doar
gîndește-te căte mii de persoane s-ar putea afla
în locul meu. Și cît de bine s-ar simți dacă într-un
final ar putea mulțumi pentru tot binele care li s-a
întîmplat pînă acum.

Știu că poate îți cer prea mult, dar asta e visul
meu. Visul care sper să îl îndeplinesc împreună.
Doar gîndește-te cît de magnific ar fi ca
pentru o secundă toate privirile să se îndrepte
spre cer și să lăsă din piepturile lor un
mare și înduioșător "Mulțumesc!". Doar gîndindu-mă
la asta mi se umple sufletul de dragoste și
ochii de lacrimi.

Dar dacă asta nu va fi posibil, doar eu și cu tine,
moșule, hai să mulțumim pentru tot ceea ce avem
amîndoi, pe 21 decembrie. Cel puțin vei ști că
măcar încă o persoană va fi alături de mine.

Mulțumesc din tot sufletul! Cu dragoste Mădă

